

ปัจจัยคัดสรรในการทำนายการกำกับตนเองในการเรียน ของนักศึกษาพยาบาลมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย

Selected Factors Predicting Desired to Self-Regulation among Nursing Students at Eastern Asia University

จรีรัตน์ สุทธิพัฒนางกูร* ศุภามณ จันทรสกุล อภิญญา พาส

Chareerat Sutthipatthanangkoon* Suphamon Chansakul Apiruedee Papol

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย ปทุมธานี ประเทศไทย 12110

Faculty of nursing, Eastern Asia University, Pathum Thani Thailand 12110

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยพรรณนาเชิงทำนาย (Descriptive predictive research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) การกำกับตนเองในการเรียน และ(2) ปัจจัยคัดสรรในการทำนายการกำกับตนเองในการเรียนของนักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบจำเพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย ระดับชั้นปีที่ 1-4 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 353 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยแบบสอบถามข้อมูลทั่วไป รูปแบบการเรียนรู้ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน และการกำกับตนเองในการเรียน มีค่าความเที่ยงจากการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาคจากแบบสอบถามรูปแบบการเรียนรู้ แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน และแบบสอบถามการกำกับตนเองในการเรียนเท่ากับ .83, .80 และ .92 ตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณแบบ Enter กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ผลการวิจัย พบว่า (1) กลุ่มตัวอย่างมีการกำกับตนเองในการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$, $SD. = 0.38$) และ (2) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน สามารถทำนายการกำกับตนเองในการเรียนของนักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย ได้ร้อยละ 52 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($R^2 = .520$, $p = .05$)

ผลการศึกษานำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเป็นกิจกรรมที่เหมาะสมกับนักศึกษาทั้งรูปแบบการเรียนรู้ ความชอบต่อรูปแบบการเรียนการสอน เพื่อให้ นักศึกษามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และการกำกับตนเองในการเรียนทั้งในภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ : การกำกับตนเอง ปัจจัยด้านการเรียน นักศึกษาพยาบาล

Abstract

The purposes of this descriptive predictive study were to examine self-regulation and selected factors predictive from achievement motives, learning Styles and preference – based teaching among nursing students at Eastern Asia University. Simple random sampling was used to recruit 353 nursing students during 2017. Questionnaires were used to collect personal data, learning Styles, achievement motives in learning and self-regulation in learning. The questionnaires were tested for their content validity by a panel of experts. Their Cronbach' s alpha coefficients were .83, .80 and .92 respectively. Data were analyzed using descriptive statistic

and enter multiple regression.

The result was found (1) Self-regulation among nursing students at Eastern Asia University was at appropriate level ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.38) In addition, achievement motives can explain the variation in self-regulation among nursing students at Eastern Asia University of 52% ($R^2 = .520$, $p = .05$)

The results can be used as a guideline for teaching and learning. The activity is appropriate with learning styles and preference – based teaching for nursing student have achievement motives and self-regulation involves relevant theory, laboratory, and practice was a high level.

Keyword: self-regulation, factors of learning, nursing students

บทนำ

การจัดการเรียนการสอนทางการพยาบาลเป็นการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษามีทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติซึ่งผสมผสานความรู้ในศาสตร์สาขาการศึกษาทั่วไปและสาขาวิชาชีพพยาบาลที่มุ่งเน้นการผลิตบัณฑิตพยาบาลที่มีความรู้ ทักษะ และทักษะในการดูแลรักษาพยาบาลและให้คำปรึกษาผู้ป่วยร่วมกับทีมสหสาขาวิชาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ¹ ดังนั้นจึงต้องมีการบูรณาการรูปแบบการเรียนรู้ในสอดคล้องกับความสนใจ และความถนัดของผู้เรียน ให้มีการฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ การประยุกต์ความรู้ไปใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาจากประสบการณ์จริง ให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการเรียนรู้ เกิดการเรียนรู้และมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง² ทั้งนี้การเตรียมนักศึกษาพยาบาลให้มีสมรรถนะตามที่องค์การวิชาชีพและสังคมต้องการจึงต้องมีการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้ทันสมัยอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้ได้บัณฑิตพยาบาลที่มีความสามารถในการพยาบาลครอบคลุมมิติของการส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค การดูแลรักษา และการฟื้นฟูสภาพแก่บุคคล ครอบครัว ชุมชนในภาวะปกติและภาวะเจ็บป่วยเพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรง

หลักสูตรของคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชียส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ และการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยเน้นศักยภาพผู้เรียนด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม จริยธรรม ความมีระเบียบวินัย มีจิตสาธารณะ วัฒนธรรมในการดำรงชีวิต และการอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ตลอดจนมีทักษะการติดต่อสื่อสารและทักษะด้านภาษา โดยได้น้อมรับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในยุคศตวรรษที่ 21 มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นมากมาย ทั่วโลกแทบทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม

และการศึกษาตลอดจนด้านเทคโนโลยี ซึ่งเกิด ขึ้นตลอดเวลาโดยไม่หยุดนิ่ง³ จึงได้มีการพัฒนาวิธีการจัดการเรียนการสอนให้แตกต่างไปจากรูปแบบเดิม ให้ผู้เรียนได้เกิดประสบการณ์ในการเรียนรู้ ทั้งในภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ สามารถคิดวิเคราะห์ และแก้ปัญหาได้ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รวมทั้งมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีในการติดต่อสื่อสาร เพื่อผลิตบัณฑิตพยาบาลสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการดูแลสุขภาพอนามัยของประชาชน สังคม และประเทศชาติ

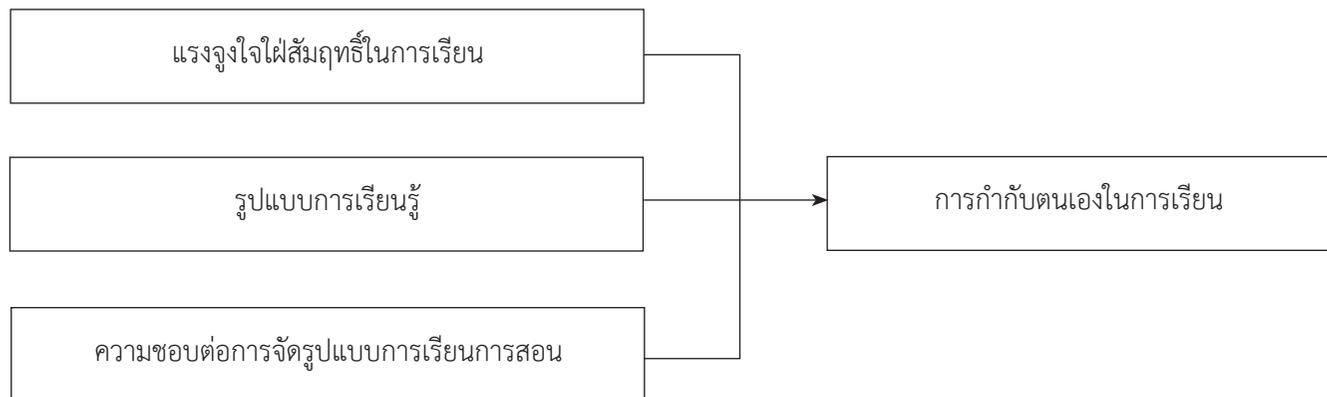
ปัจจัยที่จะส่งผลให้นักศึกษาพยาบาลจะประสบความสำเร็จในการเรียน ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์⁴ โดยที่แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทำให้เกิดพลังการแข่งขัน มีความมานะบากบั่น รวมทั้งมีจิตใจจดจ่ออยู่กับงานที่ทำ ซึ่งผู้สอนจะดำเนินการสอนให้สอดคล้องกับผู้เรียนได้ก็ต่อเมื่อผู้สอนเข้าใจลักษณะของผู้เรียน โดยเฉพาะ คือ รูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคนหรือแต่ละกลุ่มเป็นอย่างดี⁵ ความชอบของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนการสอนเองก็ส่งผลต่อประสบความสำเร็จในการเรียนเช่นกัน โดยที่ผู้เรียนบางคนชอบรูปแบบการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้สอนบรรยายเป็นหลัก อาจทำให้ไม่เกิดทักษะในการคิดวิเคราะห์ และสังเคราะห์ได้⁶ นอกจากนี้ปัจจัยด้านคุณลักษณะในตัวผู้เรียนที่จะส่งผลต่อการเรียนรู้ที่สำคัญ คือ การกำกับตนเอง (Self-Regulation) เป็นการดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้ และทักษะต่างๆ โดยมีการรู้คิดของตนเอง มีแรงจูงใจ และเป็นการกระทำที่ผู้เรียนกระทำด้วยตนเอง⁷ ทั้ง 4 องค์ประกอบดังกล่าวทำให้เกิดแรงผลักดันให้นักศึกษาพยาบาลมุ่งมั่นพัฒนาตนเองให้เป็นบุคลากรทางการพยาบาลที่มีคุณภาพในอนาคต

จากการทบทวนวรรณกรรมในนักศึกษาพยาบาลพบว่า นักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลแห่งหนึ่ง สังกัด

กระทรวงสาธารณสุข⁷ มีการกำกับตนเองในการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.95, S.D. = 0.29$) ทั้งนี้จากการศึกษาที่ผ่านมาพบว่าการศึกษากลับมาเกี่ยวกับการกำกับตนเองในการเรียนส่วนใหญ่เป็นการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาและในขณะที่การศึกษากลับมาเกี่ยวกับการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองทางการศึกษาพยาบาลซึ่งเป็นการศึกษาระดับอุดมศึกษาและเป็นการจัดการศึกษาเฉพาะทางนั้นมีน้อยมีเพียงการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับตนเองในการเรียนกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแหล่งทุน⁸ และความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่ออำนาจในตน การเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง ทักษะทางสังคมและสัมพันธ์ภาพเพื่อการ

ช่วยเหลือของนักศึกษาพยาบาล⁷ ผู้วิจัยจึงได้สนใจศึกษาการทำนากำกับตนเองของนักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย ซึ่งปัจจัย คัดสรรที่นำมาศึกษา ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน รูปแบบการเรียนรู้ และความชอบต่อรูปแบบการจัดการเรียนการสอน ทั้งนี้ข้อมูลที่ได้จะเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบของการจัดการเรียนการสอนของคณะพยาบาลศาสตร์ให้เหมาะสมกับผู้เรียนอันนำไปสู่การกำกับตนเองในการเรียนที่ดีของนักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชียต่อไป จากที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปสิ่งที่งานวิจัยต้องการศึกษา ดังกรอบแนวคิดนี้

กรอบแนวคิดการวิจัย

คำถามการวิจัย

1. การกำกับตนเองในการเรียนของนักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชียเป็นอย่างไร
2. ปัจจัยคัดสรรในการทำนากำกับตนเองในการเรียนของนักศึกษาพยาบาลมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชียเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการกำกับตนเองในการเรียนของนักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย
2. เพื่อศึกษาปัจจัยคัดสรรในการทำนากำกับตนเองในการเรียนของนักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย

สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน รูปแบบการเรียนรู้ และความชอบต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอน สามารถร่วมกันทำนายการกำกับตนเองในการเรียนของนักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยพรรณนาเชิงพยากรณ์ (Descriptive predictive research) วิเคราะห์การกำกับตนเองในการเรียน และการพยากรณ์ระหว่างปัจจัยคัดสรรการกำกับตนเองในการเรียน ได้แก่ ปัจจัยด้านความชอบต่อรูปแบบการจัดการเรียนการสอน รูปแบบการเรียนรู้ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาพยาบาลทุกชั้นปี ที่ลงทะเบียนในหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย ปีการศึกษา 2560 จำนวนทั้งหมด 382 คน คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบจำเพาะเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเลือกนักศึกษาที่มีผลการเรียนตั้งแต่ 2.50 ขึ้นไป ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น จำนวน 353 คน ดังนี้ นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 จำนวน 70 คน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 103 คน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 90 คน และชั้นปีที่ 4 จำนวน 90 คน ที่มีความสมัครใจและยินดีให้ความร่วมมือในการวิจัย คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างตามเกณฑ์การคัดเลือกและเข้าหากลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีแจกแบบสอบถามและเก็บข้อมูลด้วยตนเอง จนได้กลุ่มตัวอย่างครบ จำนวน 353 คน

เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นปี ความชอบต่อรูปแบบการจัดการเรียนการสอน และผลการเรียนเกรดเฉลี่ย (GPA) ลักษณะคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามรูปแบบการเรียนรู้ ใช้แบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาล โรงเรียนรามาริบัติ คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาริบัติ มหาวิทยาลัยมหิดลจำนวนข้อคำถาม 60 ข้อ ลักษณะการวัดเป็นแบบ Likert scale 5 ระดับ โดยแบ่งรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนออกเป็น 6 รูปแบบ ดังนี้

รูปแบบการเรียนรู้แบบอิสระประกอบด้วยคำถามข้อที่ 1, 7, 13, 19, 25, 31, 37, 43, 49 และ 55

รูปแบบการเรียนรู้แบบหลีกเลี่ยงประกอบด้วยคำถามข้อที่ 2, 8, 14, 20, 26, 32, 38, 44, 50 และ 56

รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือประกอบด้วยคำถามข้อที่ 3, 9, 15, 21, 27, 33, 39, 45, 51 และ 57

รูปแบบการเรียนรู้แบบพึ่งพาประกอบด้วยคำถามข้อที่ 4, 10, 16, 22, 28, 34, 40, 46, 52 และ 58

รูปแบบการเรียนรู้แบบแข่งขันประกอบด้วยคำถามข้อที่ 5, 11, 17, 23, 29, 35, 41, 47, 53 และ 59

รูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมประกอบด้วยคำถามข้อที่ 6, 12, 18, 24, 30, 36, 42, 48, 54 และ 60

การแปลคะแนนรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาล ออกเป็น 3 ช่วง ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
3.67-5.00	นักศึกษามีรูปแบบการเรียนรู้แบบนั้นอยู่ในระดับสูง
2.34-3.66	นักศึกษามีรูปแบบการเรียนรู้แบบนั้นอยู่ในระดับปานกลาง
1.00-2.33	นักศึกษามีรูปแบบการเรียนรู้แบบนั้นอยู่ในระดับน้อย

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน ผู้วิจัยพัฒนาเครื่องมือเองตามแนวคิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์⁹ ลักษณะแบบวัดเป็นแบบ Likert scale 5 ระดับ มีข้อคำถามทั้งทางบวกและทางลบ จำนวนข้อคำถาม 35 ข้อ ประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่ ความกล้าเสี่ยงพอสมควร ด้านความกระตือรือร้นด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง ด้านความต้องการทราบผลของการตัดสินใจ ด้านการคาดการณ์ล่วงหน้า และด้านการมีทักษะในการจัดระบบงาน การแปลคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษาพยาบาล ออกเป็น 3 ช่วง ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
3.67-5.00	นักศึกษามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์การเรียนอยู่ในระดับสูง
2.34-3.66	นักศึกษามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์การเรียนอยู่ในระดับปานกลาง
1.00-2.33	นักศึกษามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์การเรียนอยู่ในระดับน้อย

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามการกำกับตนเองในการเรียน ดัดแปลงจากแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาความเชื่ออำนาจในตน การเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง ทักษะทางสังคมและสัมพันธภาพเพื่อการช่วยเหลือของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลแห่งหนึ่ง สังกัดกระทรวงสาธารณสุข⁷ ลักษณะแบบวัดเป็นแบบLikert scale 5 ระดับ เป็นข้อคำถามทางบวก จำนวนข้อคำถาม 30 ข้อประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่ การวิเคราะห์หน้าที่ด้านความเชื่อในตนเอง ด้านการตรวจสอบตนเอง ด้านการควบคุมตนเอง ด้านการประเมินตนเอง และด้านการกำหนดข้อผูกพันกับตนเอง การแปลคะแนนกำกับตนเองในการเรียนของนักศึกษาพยาบาล ออกเป็น 3 ช่วง ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
3.67-5.00	นักศึกษามีการกำกับตนเองในการเรียน อยู่ในระดับสูง
2.34-3.66	นักศึกษามีการกำกับตนเองในการเรียน อยู่ในระดับปานกลาง
1.00-2.33	นักศึกษามีการกำกับตนเองในการเรียนอยู่ ในระดับน้อย

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จากผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องเกี่ยวกับคำถามในแต่ละข้อตรงตามวัตถุประสงค์การศึกษาและครอบคลุมเนื้อหา หาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of item-Objective Congruence) โดยคัดเลือกเฉพาะค่าข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปนำมาใช้ ส่วนข้อที่มีค่า IOC น้อยกว่า 0.5 นำมาปรับปรุงแก้ไขเนื้อหาและภาษาให้เหมาะสมตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ ก่อนนำไปทดลองใช้ (try out) กับนักศึกษาที่มีคุณสมบัติเดียวกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน คำนวณหาค่าความเที่ยงโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของบราวน์ของเครื่องมือวิจัยตอนที่ 2, 3 และ 4 ได้ค่าเท่ากับ .83, .83 และ .92 ตามลำดับ

การพิทักษ์สิทธิ์ของกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการจริยธรรมวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย รหัสโครงการ SN 2560/4 วันที่ 29 ธันวาคม พ.ศ. 2560 แล้วจึงดำเนินการโดยมีขั้นตอน ดังนี้ คือ ผู้วิจัยเข้าพบคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชียซึ่งถือได้ว่าเป็นตัวแทนของกลุ่มตัวอย่าง เพื่ออธิบายวัตถุประสงค์ในการวิจัยขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล รวมทั้งแนะนำตัวต่อกลุ่มตัวอย่างโดยใช้เอกสารชี้แจงแนะนำข้อมูล เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยและสิทธิประโยชน์ของกลุ่มตัวอย่างที่จะเข้าร่วมหรือไม่เข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้ และให้ความมั่นใจแก่กลุ่มตัวอย่างว่าข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้างนี้จะถูกเก็บเป็นความลับ ไม่ระบุ

ชื่อของผู้เข้าร่วมการวิจัย ผลการวิจัยจะออกมาเป็นภาพรวมเพื่อนำมาใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการศึกษาเท่านั้น และกลุ่มตัวอย่างมีสิทธิ์หยุดหรือยกเลิกการตอบแบบสอบถามได้ทุกเมื่อหรือเห็นว่าการกระทำดังกล่าวไม่มีผลประโยชน์อย่างไรต่อกลุ่มตัวอย่าง

การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยแจกแบบสอบถามให้แก่ นักศึกษาพยาบาลซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้เวลาในการตอบแบบสอบถามทั้งหมดใช้เวลาประมาณ 60 นาที/คน หลังจากกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยทำการตรวจสอบความครบถ้วนและความสมบูรณ์ของข้อมูล โดยได้ข้อมูลจากแบบสอบถามที่สมบูรณ์ทั้งสิ้น 353 ฉบับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้สถิติเชิงบรรยายเพื่ออธิบายลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้สถิติอ้างอิงในการทดสอบสมมติฐานการพยากรณ์ระหว่างตัวแปร คือ สถิติวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบ Enter (Multiple Regression Analysis) โดยใช้โปรแกรมคำนวณสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัย

(1) ข้อมูลส่วนบุคคล

กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 96.6 มีอายุเฉลี่ย ($\bar{X} = 21.03$, S.D.= 5.16) ศึกษาในระดับชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 19.8 ชั้นปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 29.2 ชั้นปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 25.5 และชั้นปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 25.5 ผลการเรียนเฉลี่ยในช่วงระหว่าง 2.51-3.00 มากที่สุด จำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 55.5 และมีความชอบต่อรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบผู้เรียนค้นคว้าตนเองร่วมกับผู้สอนบรรยายมากที่สุด จำนวน 253 คน คิดเป็นร้อยละ 71.7

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการกำกับตนเองในการเรียนของนักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย (n = 353)

การกำกับตนเองในการเรียน ของนักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านการวิเคราะห์ภาระหน้าที่	4.06	0.48	มาก
ด้านความเชื่อในตนเอง	4.12	0.48	มาก
ด้านการตรวจสอบตนเอง	4.12	0.45	มาก
ด้านการควบคุมตนเอง	3.96	0.51	มาก
ด้านการประเมินตนเอง	4.04	0.58	มาก
ด้านการกำหนดข้อผูกพันกับตนเอง	4.14	0.48	มาก
โดยรวม	4.07	0.38	มาก

ตารางที่ 2 ค่าสัมประสิทธิ์พหุคูณระหว่างตัวแปรคัดสรรในการทำนายกับการกำกับตนเองในการเรียนของนักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย (n = 353)

ตัวแปร	B	S.E.	Beta	t	p-value
ความชอบต่อรูปแบบการเรียนการสอน	.118	.090	.049	1.306	.192
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน	4.072	.219	.707	18.594*	.000
รูปแบบการเรียนรู้	.041	.048	.032	.846	.398
Constant	4.771	.839		5.686*	.000

$R^2 = .520$ adjust $R^2 = .516$ SEE = 1.402   F = 126.059   p-value < .05

(2) ผลการวิเคราะห์การกำกับตนเองในการเรียนของนักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย

จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย มีการกำกับตนเองในการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.38) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า การกำกับตนเองในการเรียนทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการกำหนดข้อผูกพันกับตนเอง ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.48) รองลงมา คือ ด้านความเชื่อในตนเอง ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.48)

(3) ผลการวิเคราะห์ปัจจัยคัดสรรในการทำนายการกำกับตนเองในการเรียนของนักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย

จากตารางที่ 2 พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนสามารถทำนายการกำกับตนเองในการเรียนของนักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย ได้ร้อยละ 52 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($R^2 = .520$, $p < .05$) และมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ (Beta = .707, $p < .05$) หมายความว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้การกำกับตนเองในการเรียนของนักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซียเพิ่มขึ้น .707 ส่วนความชอบต่อรูปแบบการเรียนการสอน และรูปแบบการเรียนรู้ไม่มีอำนาจในการทำนายการกำกับตนเองในการเรียนของนักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ระดับการกำกับตนเองในการเรียน พบว่า นักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย มีการกำกับตนเองในการเรียนภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07, S.D. = 0.38$) สามารถอธิบายได้ว่า นักศึกษา เข้ารับการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาภาคเอกชน เมื่อจบการศึกษาแล้วไม่ได้การรับประกันว่าจะได้บรรจุเป็นข้าราชการ ในโรงพยาบาลภาครัฐบาล โดยส่วนใหญ่จะเข้าปฏิบัติงาน ในโรงพยาบาลภาคเอกชน จึงทำให้นักศึกษาต้องมีแรงจูงใจในการกำกับตนเองในการเรียน เพื่อให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทั้งในภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติให้อยู่ในระดับดี เพื่อแข่งขันกับ นักศึกษาพยาบาลที่จบการศึกษาจากสถาบันอื่น และสามารถ เข้าทำงานในโรงพยาบาลทั้งภาครัฐบาลและเอกชน ถือได้ว่าการ กำกับตนเองในการเรียนเป็นกระบวนการบังคับตนเองของ นักศึกษาและสร้างแรงจูงใจให้เกิด การเรียนรู้ตามเป้าหมาย นอกจากนี้การนิเทศของผู้สอนในภาคปฏิบัติ ยังมีส่วนช่วยให้ผู้ เรียนมีระดับการกำกับตนเองอยู่ในระดับมาก เนื่องจากเป็นการ ให้คำปรึกษา ติดตามและประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจในเพิ่มมากขึ้น ซึ่งผู้เรียนที่มีการกำกับในตนเองใน ระดับมาก จะมีลักษณะกระตือรือร้น สามารถจัดการสิ่งต่างๆ โดยใช้ยุทธวิธีทางปัญญาและการรู้จักคิด เพื่อการปฏิบัติให้สำเร็จ ตามเป้าหมายที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ¹⁰ โดยที่ผู้สอนจะต้อง มีการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียนใน แต่ละรายวิชา เช่น การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนของ อาจารย์ผู้สอนตามแนวคิดการเสริมต่อการเรียนรู้ และการ สะท้อนการปฏิบัติ ซึ่งประกอบด้วย ขั้นตอนการ มอบหมาย งานให้ปฏิบัติตามความสามารถ และขั้นตอนการจัดการเรียน การสอน 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนประเมินศักยภาพผู้เรียนผ่านการ สะท้อนคิดความรู้และประสบการณ์เดิม ขั้นสร้างเสริมศักยภาพ การปฏิบัติพยาบาล ขั้นไตร่ตรองประสบการณ์ร่วมกัน ขั้น สรุปลักษณะรวบยอด และขั้นประยุกต์ความรู้ในการปฏิบัติงาน ด้วยตนเอง มีผลทำให้นักศึกษาพยาบาลที่เป็นกลุ่มทดลองมีค่า เฉลี่ยคะแนนความสามารถในการตัดสินใจทางคลินิกสูงกว่ากลุ่ม ควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05¹¹

2. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยคัดสรรในการทำนายนการ กำกับตนเองในการเรียนของนักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยอีส เทิร์นเอเชีย พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน สามารถ ทำนายนการกำกับตนเองในการเรียนของนักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย ได้ร้อยละ 52 อย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติที่ระดับ จากการศึกษาครั้งนี้สามารถอธิบายได้นักศึกษา พยาบาล มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชียที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทางการเรียนสูงมีแนวโน้มที่จะมีการกำกับตนเองในการเรียน เนื่องจากแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะเป็นแรงจูงใจและกระตือรือร้น ในการทำงาน มีพลังและมีเป้าหมายในการทำงาน ต่างๆ ให้ สำเร็จตามความเชื่อมั่น และมีความมั่นใจในการปฏิบัติงานของ ตนเองให้สำเร็จ⁴ สอดคล้องกับการศึกษาของผลการใช้โปรแกรม การกำกับตนเองที่มีต่อการแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนของ นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีนครินทรวิถียา (พระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา) สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ จังหวัดนครสวรรค์¹² พบว่าหลังการทดลองคะแนนแรงจูงใจใฝ่ สัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมการกำกับ ตนเองสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับโปรแกรม อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01 และหลังการทดลองคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ในการเรียนของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมการกำกับตนเอง สูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับตนเอง ในการเรียนกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของโรงเรียนระดับประถมศึกษาในแถบตะวันตกตอนกลางของ สหรัฐอเมริกา¹³ พบว่า การกำกับตนเองในการเรียนมีความ สัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชา คณิตศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และการศึกษาการ กำกับตนเองในการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะจิตวิทยา ในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในประเทศโรมาเนีย¹⁴ พบว่า การรับรู้ ความสามารถของตนเอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความเครียด สามารถร่วมกันทำนายการกำกับตนเองในการเรียนได้ร้อยละ 34

ส่วนตัวแปรที่ไม่สามารถทำนายการกำกับตนเองใน การเรียนของนักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย ได้แก่ รูปแบบการเรียนรู้และความชอบต่อการจัดการเรียนการ สอน เนื่องจาก กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรูปแบบการเรียนรู้เป็น แบบพึ่งพามากที่สุด ($\bar{X} = 3.95, S.D. = 0.33$) โดยที่นักศึกษา พยาบาลชั้นปีที่ 1 และ 2 รายวิชาที่เรียนส่วนใหญ่จะเป็น ภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติในองปฏิบัติการซึ่งผู้เรียนจะต้องได้ รับการสอนและคำแนะนำจากอาจารย์ผู้สอน ส่วนนักศึกษาชั้น ปีที่ 3 และ 4 รายวิชาที่เรียนส่วนใหญ่จะเป็นภาคปฏิบัติบน หอผู้ป่วยในสถานพยาบาลหรือในชุมชน อาจารย์และพยาบาล รุ่นพี่จะต้องนิเทศ/ติดตาม ให้คำแนะนำหรือชี้แนะแนวทาง แต่นักศึกษาในการให้การพยาบาลผู้ป่วยอย่างใกล้ชิด เพื่อให้ นักศึกษาเกิดความรู้และทักษะในการปฏิบัติการพยาบาลบน

หอบผู้ป่วยและในชุมชน⁵ จึงไม่ส่งผลกระทบและไม่สามารถทำนายการกำกับตนเองในการเรียนของนักศึกษาได้ นอกจากนี้ในกลุ่มตัวอย่างมีอายุเฉลี่ย 21.03 ปี ซึ่งอยู่ในวัยรุ่นตอนปลายถึงวัยผู้ใหญ่ตอนต้นชอบความเป็นอิสระ ไม่ชอบการขู่เข็ญ ต้องการเป็นตัวของตัวเองสนใจการเปลี่ยนแปลง อยากเห็นสิ่งที่ดีกว่า¹⁵ และมีความชอบต่อรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบผู้เรียนค้นคว้าตนเองร่วมกับผู้สอนบรรยายมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 71.7 แต่นักศึกษาทั้ง 4 ปีชั้นปีก็มีรูปแบบการเรียนรู้เป็นแบบพึ่งพาเป็นส่วนใหญ่ จึงไม่ส่งผลกระทบและไม่สามารถทำนายการกำกับตนเองในการเรียนของนักศึกษาได้เช่นกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. อาจารย์ผู้สอนควรออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน และออกแบบกิจกรรมการสอนให้มีความหลากหลายเพื่อให้ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนทุกกลุ่มและตรงกับความต้องการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนและมีการกำกับตนเองในการเรียนที่ดี อันจะนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติที่ดี
2. ผู้บริหารควรพัฒนาระบบและกลไกการสอนเสริมอาจารย์ผู้สอนควรประเมินนักศึกษาเป็นรายบุคคลให้การส่งเสริมและหารูปแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมและตรงตามความต้องการจัดการเรียนการสอนในนักศึกษากลุ่มนี้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์และสามารถทำนายการกำกับตนเองเพิ่มเติม เช่น การรับรู้ความสามารถของตนเอง แหล่งทุน สภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัย และในแหล่งฝึก
2. ควรมีการพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งเสริม การเรียนรู้โดยการกำกับตนเองและศึกษาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น

References

1. Vissudibhan P, Disorntatiwat P. Learning Style Preferences of Nursing Students at Ramathibodi School of Nursing, Faculty of Medicine, Ramathibodi Hospital, Mahidol University. Journal of the Ministry of Public Health. 2015;25 (1): 70-82. (in Thai).
2. Sirisupluxana P. Teaching Nursing Students to Develop Critical Thinking Skills. Journal of Boromarajonani College of Nursing, Nakhonratchasima. 2013;19 (2): 5-19. (in Thai).
3. Kunaviktikul W. Teaching and learning in the discipline of nursing in the 21st century. Journal of Nursing. 2015;42 (2): 152-156. (in Thai).
4. Chidmongkol R, Boribal P. Factors Affecting Achievement Motivation of Nursing Students at The Boromarajonani College of Nursing, Udonthani. Journal of the Ministry of Public Health. 2013;22 (1): 98-108. (in Thai).
5. Wongrattanara W, Chittayanunt K. The Learning Styles of Bachelor Program Nursing Students at Boromarajonani College of Nursing, Chakriraj. Journal of Boromarajonani College of Nursing, Nakhonratchasima. 2014;19 (2): 60-72. (in Thai).
6. Bunlikitkul T, Chaoe-sawan N, Singahatanatkit W. Nursing students' self-regulation learning strategies, Journal of The Thai Red Cross College of Nursing. 2013;6 (2): 35-44. (in Thai).
7. Sriwiset W, Wongcomsin T. Internal Locus of Control, Self-Regulation Learning, Social Skills and Helping Relationship of Nursing Students at a College of Nursing, Ministry of Public Health. Journal of Social Sciences and Humanities. 2014;40 (1): 54-68. (in Thai).
8. Panomrit S, Chareonsuk S, Ananchaipatana N. Self Regulation Learning among Nursing Students who were Different in Perception of Self-Efficacy. Journal of Nursing and Education. 2011;4 (2): 94-107. (in Thai).

9. Zimmerman BJ, Schunk DH, editors. Handbook of Self-Regulation of Learning and performance. 1st ed. New York: Taylor & Francis Group; 2011.
10. McCombs BL, Marzano RJ. Putting the self in self-regulated learning: the self as agent in integrating skill and will. *Journal of Educational Psychologist*. 2010;25 (1): 51–70.
11. Sinthuchai S, Sawekngam W, Pasiphol S. Development of an Instructional Model Based on Scaffolding and Reflective Practice Approach to Promote Clinical Decision Making Ability of Nursing Student. *Journal of The Royal Thai Army Nurses*. 2017;18 (2): 134-143. (in Thai).
12. Wongman K. The Effects of Self-Regulation Program on Learning Discipline of Pre-Intermediate Students at Srinapakhetwitaya School (Prariyattidham, Department of Common Study) Buddhism Department, Nakorn Sawan. Thesis of Master Education Degree in Guidance and Counseling Psychology at Srinakharinwirot University; 2010. (in Thai).
13. Eliserio D. Self-Regulated Learning and Mathematics Achievement in a Fourth Grade Classroom. Thesis of Master Education at Doedt college. 2012.
14. Cazan AM. Self regulated learning strategies – predictors of academic adjustment. *Journal of Social and Behavioral Sciences*. 2012;33 (1): 104-108.
15. Namdej N. Blended Learning for Nursing Students. *Journal of Phrapokkklao Nursing College*. 2014;25 (2): 85-94. (in Thai).